N°. 5. A°. 1837.

WOENSDAG, den 18den JANUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving* en *Vrijstelling* voor de Schutterij te *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-order, dd. 5 dezer, N°. 378/70, roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijken Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo*, woonachtig zijn, immers zich aldaar, doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat- of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *derde* Zitting houden op Maandag den 23sten Januarij 1837, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de letters R., S., T., U., V., W., X., Y en Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo, den 17 Januarij 1837.

Namens de Commissie van Inschryving en Vrijstelling voornoemd,

De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Extract uit de BARBADOSCHE New Times van 23 December jl.

De Belgische dagbladen houden berigten in van dezer dagen plaats gehad hebbende overwegingen bij de Kamers ten opzigte der staatkundige betrekkingen met Holland, waaruit blijkt, dat de onverwachte en tot nu toe onopgehelderde schok onlangs aan het hervatten der onderhandelingen tusschen deze twistende Landen gegeven, evenveel opziens te Brussel als te 's Gravenhage heeft veroorzaakt. — In de zitting der Kamers van Vertegenwoordigers is op den 9 November de aandacht op dit punt door den Heer *Dumortier* ingeroepen, hetgeen echter het gewenschte gevolg niet gehad heeft, hebbende de Minister van Buitenlandsche zaken in antwoord op het verzoek om nadere inlichtingen, erkend, dat er geene vorderingen met betrekking tot deze aangelegenheden zijn gemaakt, aangezien de pogingen daartoe bij de geboorte derzelve zijn onderdrukt geworden. — In de Senaat heeft men getracht, hetzelve verzoek, te ondersteunen, ten einde eenige opheldering van de Regering te erlangen, de Ministers hebben echter de middelen gevonden om het voorstel ontwijkend te beantwoorden. — De bijzonderheden van deze geheele onderhandeling zijn tot nog toe een geheim gebleven.

Gemengde Berigten.

In een schrijven uit Konstantinopel leest men het volgende:

»Te wenschen ware het dat thans, nu Silistria, deze sleutel van het rijk, weder in ottomannische handen komt, en de betrekkingen van de Porte met de Europesche mogendheden zich zoo vredelievend voordoen, ook in het rijk zelf de verontrustende kenteekenen mogten verdwijnen. Maar waarheen de Sultan zijne oogen wendt, overal merkt hij gisting en onzekerheid in den toestand op. Bosnien inzonderheid, en zelfs ook Albanien, leveren vele redenen van bezorgdheid vanallerlei aard op. Luidens de jongste berigten van daar, moeten de beruchte Ims-Effendi, de pacha van Zwornick en de gehaatte chef van Banjaluka, die wegens zijne invallen op het oostenrijksch gebied nog onlangs eene zware nederlaag van de oostenrijkers leed, gemeenschappelijk de wapenen hebben opgevat, terwijl de visier des Sultans meldt dat hij tegen derzelver magt niet opgewassen is. In Thessalien en in een deel van Rumelien heeft de pacha van Larissa de handen vol tegen de Albanesche Kleften. Niet beter is het gesteld in Natolien, waar Ibrahim-Pacha het vuur aanstookt. Te midden van al deze gebeurtenissen, gaat de Sultan met het daarstellen van hervormingen voort en schijnt zich om de hinderpalen van het oogenblik niet te bekommeren.

»Ibrahim-pacha die met 40,000 man geregelde troepen Sijrien bezet houdt, heeft in den jongsten tijd, onder voorwenselen van quarantaine, alle turksche schepen den toegang in Sijrien geweigerd; het is echter blijkbaar, dat dit bevel niet uit bezorgdheid voor den gezondheidstoestand, maar om staatkundige redenen gegeven werd.

Uit Smyrna wordt gemeld:

»Volgens berigten uit Alexandrie had de komst van het Fransche smaldeel onder admiraal Hugon aan de Egyptische kust, Mehemet Alie bewogen, om terstond een besluit te nemen, waarbij aan de Fransche onderdanen gelijke regten als aan de Engelsche worden toegekend. De firman des Sultans, daartoe strekkende, was door Mehemed Ali met grooten eerbied aangenomen. Admiraal Hugon had verscheiden bijeenkomsten met den Onderkoning gehad, ten gevolge waarvan men ook de spoedige intrekking der andere maatregelen te gemoet zag, waardoor de Fransche handel was belemmerd geworden."

Het berigt voor eenige dagen in den *Moniteur* van de zending van het smaldeel des admiraals Hugon, onder anderen ook naar den Taag, in verband met de houding die Engeland tegen Portugal of liever tegen de nieuwe orde van zaken aldaar schijnt aan te nemen, heeft het gerucht doen verspreiden, dat ook de engelschen zeemagt in den Taag zou versterkt worden, waardoor er niet minder dan 12 à 15 liniescheepen, behalve de kleinere vaartuigen in den Taag zouden vereenigd zijn; een en ander geschiedde op het aanzoek van dona Maria, die eene contra-revolutie te Lissabon zou willen beproeven, maar vooraf zich van den bijstand eener engelsch-fransche vloot wilde verzekeren.

De Fransche hoogleeraar Cousin, lid van het Fransche Instituut, die van Parijs naar Nederland is gekomen, om den staat van onderwijs daar te lande, welke algemeen geroemd wordt, te onderzoeken; heeft tot dat einde ook Utrecht bezocht. Na zijne aankomst aldaar, heeft hij bezoeken bij eenige Hoogleeraren afgelegd, heeft daarna het onderwijs op de Latijnsche scholen, en even zoo op de Fransche school van den heer Julius, op de Nederduitsche jongens-school van den heer van Walsem en op de meisjesschool van den heer Vervoren met eene bijzondere belangstelling bijgewoond. Hij verklaarde over het onderwijs, dat hij gehoord had, bijzonder tevreden te zijn, en dat wel in zulke vleijende bewoordingen, dat het niet twijfelachtig zijn kan, of ook het bezoek van dien geleerde zal elders den roem bevestigen van den goeden staat van het onderwijs in Nederland. Verder is Zijn Hooggel. bij eene candidaats examen bij de letterkundige Faculteit tegenwoordig geweest, en heeft zich naauwkeurige berigten omtrent het onderwijs, zoo in deze Provincie als buiten deze stad, laten geven.

Omtrent de ontbinding van het voor Spanje bestemd hulpkorps verneemt men, dat zulks onder de troepen die tot hetzelve behoorden, niet weinig ontevredenheid verwekt had en de manschappen zulks vrij luide openbaarden: echter zouden de meeste zich hebben laten overhalen om naar Algiers te gaan; een bataillon, nu den naam van Algiersche tirailleurs gekregen hebbende, zou al spoedig te Venders worden ingescheept.

Door de veelvuldige aanmerkingen der dagbladen min of meer gedrongen, heeft het ministerie zich eindelijk over de expeditie van Constantine verklaard en te kennen gegeven, dat men ten deze de inzigten van het vorig kabinet had aangenomen en dat het door den maarschalk Clausel verlangd getal troepen op last van het bestuur naar Afrika was overgezonden of derwaarts zou vertrekken. Echter heeft men de voorzorg gebruikt daar onmiddelijk bij te voegen, dat het getal der aan den maarschalk toegestane troepen, te weten 30,000 man, reeds 9000 meer is dan bij het buget van 1837 is voorzien, zoodat het ministerie de expeditie volstrekt geene versterking meer zal toevoegen voor de bijeenkomst der kamers. Men zoude daarmede onder anderen ook willen te verstaan geven, dat men niet geheel deelt in de plannen van den maarschalk Clausel, wiens voornemen het zoude zijn, zijne wapenen nog verder dan Constantine uit te breiden en de vermeesterde punten bezet te houden, waardoor ligtelijk nog meer troepen konden worden vereischt. De hertogen van Orleans en Nemours zullen geen van beide deel van de expeditie uitmaken; men zegt dat de koningin zich er zeer tegen heeft verklaard.

De beruchte giftmengster, weduwe van den justitieraad *Ursinus*, welke in 1803 tot eene altijddurende gevangenis is verwezen, is dezer dagen, in den ouderdom

van bijna 75 jaren, in het kasteel van Glatz overleden. Zij heeft, bij testament, 500 thalers vermaakt aan het genootschap ter verbetering der strafgevangenen, met de bijvoeging: » dat zij, gedurende vijf en twintig jaren, ruime gelegenheid heeft gehad, te bespeuren, hoe nuttig en zelfs noodig een dergelijke genootschap kan worden geacht, om ten minste die weinigen, welke meer als verdwaalde dan bedorven lieden mogen worden aangemerkt, te regt te brengen."

Men verneemt, dat de oorzaak, waarom het tegenwoordige Spaansche ministerie de staats-betrekkingen met Napels afgebroken heeft, daarin gelegen is, dat de beeldtenis van don Carlos, met het onderschrift » Karel V, Koning van Spanje", te Napels openlijk te koop gesteld wordt.

Appel de la Hollande à la Justice et à la Raison de la Grande Bretagne.

Het verwijt aan het Engelsche ministerie, door de dagbladen van Groot-Brittannie aan hetzelve gedaan, dat het den reeds moeijelijken toestand van dat land tegen ons Nederland nog meer had bemoeijelijkt, door de inmenging eener fiscale kwestie in de staatkundige geschillen, is niet dan al te gegrond. Die fiscale kwestie heeft geheel Nederland verontwaardigd, minder omdat men hetzelve op nieuw ettelijke millioenen gulden wilde afpersen, en toch den schijn van edelmoedigheid bewaren, maar vooral omdat deszelfs eer en goede trouw werden gekrenkt, door de onverdiende en onwaardige beschuldiging, door den eersten minister van Engeland in het volle Parlement tegen ons vaderland uitgebragt. Die verontwaardiging der Natie, welke door de regering ook wel zal gedeeld worden, heeft plaats gemaakt voor eene ernstige beschouwing van het geschil; het vermeende grief is van alle kanten beschouwd: het traktaat is ontleed in deszelfs deelen, men heeft nagegaan wat er aanleiding toe gegeven heeft, en hoe het is uitgevoerd geworden: men heeft de klagten van schennis onderzocht; en het gevolg van al dat onderzoek is geweest, dat de gedane klagt volstrekt ongegrond is, dat zij niet steunt op eenig traktaat, maar dat hebzucht en eigenbatige bedoelingen alleen, uit de duidelijke bewoordingen van het traktaat van 17 Maart 1821, gemeend hebben te kunnen afleiden zoodanige verklaring, als meest daarvoor gewenscht was. Naast het vertoog over de regten van Nederland mag gerust gesteld worden het appel de la Hollande. De kundige schrijver, dien wij meenen te gissen, heeft vroeger meermalen de pen opgevat om de belangen en de eer van Nederland tegen buiten- en binnenlandsche aanranding te verdedigen, en hij is er voortreffelijk in geslaagd, om in eene, thans over geheel Europa verspreide taal, de regten en de eer zijns vaderlands te handhaven, en het ongerijmde der vorderingen van het Engelsche ministerie aan den dag te brengen. De schrijver heeft zijn betoog in drie hoofddeelen gesplitst. Nadat hij met Vattel instemt, dat eene natie, welke geslotene verdragen verkracht, zijnen bondgenoot doordoor beleedigt, alle andere natien hoont, het menschelijk geslacht oneer aandoet, en verdient dat eerloosheid haar deel worde, verwerpt hij met nadruk de beschuldiging tegen Nederland gedaan, en legt de redenen bloot van het sluiten van het traktaat van 17 Maart 1821. Uit de medegedeelde op het geschil betrekking hebbende artikelen van het traktaat toont hij daarop aan, dat er alleen van de afsluiting voor het vervolg van alle monopolie in den handel op de Oost-Indisch bezittingen sprake was; en hoe het volkenregt in de koloniale bezittingen vroeger anders was dan in Europa voor de Europesche staten onderling; dat de staat van Groot-Brittannie geen traktaat heeft gesloten dat een tarief van inkomende regten bevatte, en dat er geen kwestie geweest is, om iets te bepalen over de herkomst der goederen, zoodat zelfs Nederland regt had op verscheidene artikelen een regt van 50 pCt. te vorderen, terwijl het nooit meer dan 25 pCt. heeft opgelegd. Verder toont de schrijver aan, uit bijgebragte voorbeelden, hoe Engeland, met ronde woorden en in stellige bepalingen, traktaten deed opmaken, wanneer zij van andere staten datgene bedong, wat zij nu wil voorgeven ook van Nederland bedongen te hebben; en hoe zelfs het Engelsch ministerie onder Canning evenmin als wij zoo iets hadden bedoeld; ten slotte aantoonende, dat met het volkenregt en met de onafhankelijkheid van eenen vrijen staat strijdige bepalingen zich nimmer laten vermoeden, maar uitdrukkelijk moeten beschreven zijn. — In het tweede gedeelte van zijn betoog vangt de schrijver aan met de verklaring, dat hij tot daartoe zijne gronden ter beslissing heeft geput uit eene twaalfjarige ten uitvoerlegging van het traktaat door Nederland, zonder eenige belemmering of tegenspraak van Groot-Brittannie; en gaat hij nu over om zijne bewijsredenen te vinden in den toestand waarin onze handel met Java zich bevond, tijdens het sluiten van het traktaat van 1821, en hier vindt de schrijver aanleiding om aan te toonen, hoe onze fabrieken vervielen bij een toen bestaand tarief, niettegenstaande een regt van 16 pCt. op den invoer van vreemde goederen bestond; terwijl desniettemin Engeland nog had weten meester te blijven van tweederde deelen van den handel op Java. Onder die omstandigheden kon er onze regering voorzeker niet aan denken, om de vreemde waren met een regt van invoer van 8 pCt. door te laten en alzoo den finalen ondergang onzer fabrieken te onderschrijven, terwijl deze met een regt van 16 pCt. op vreemde waren de concurrentie niet konden staande houden. — In het derde gedeelte toont de schrijver de voordeelen aan, welke voor Groot-Brittannie voortvloeijen, uit de slotbepaling van het tweede artikel van het traktaat, wanneer het in den natuurlijken zin wordt opgenomen, waarin partijen hebben gecontracteerd. Met leedwezen haalt de schrijver aan, dat de regering den maatregel, zoo men zegt, zoude genomen hebben, om het inlandsch fabrikaat te bezwaren met een regt van 12 pCt. ten believe der Engelsche regering; maar hij voegt daarbij, dat die politieke maatregel daarom toch niet zoude inhouden de erkentenis van traktaten geschonden te hebben en dat die maatregel altijd kon ingetrokken worden. Voor wat men der Engelsche regering nageeft, dat het schadeloosstelling voor den Engelschen handel zoude gevraagd hebben, hierop hoopt de schrijver dat de regering antwoorden zal overeenkomstig met hare eer, haar goed regt en het belang des lands. Ook toont de schrijver verder het bespottelijke aan van hetgeen men lord Palmerston in den mond legt, omtrent de zoogenaamde schitterende daad van grootmoedigheid opzigtelijk de teruggave van Java; en toont aan, hoe dat land vervallen was onder de Engelsche administratie, hoe den Nederlanderen een diep verval der voornaamste bronnen van welvaart en een verderfelijke oorlog werd overgegeven, nadat het land bestuurd was als ware het overwonnen land, en niet met voornemen om het te verbeteren. De schrijver vraagt, of soms de Glascowsche handelaars, (waarom niet regtstreeks het Britsche Ministerie) verlangen zouden al de voordeelen van den handel op Java voor zich, die geene opofferingen zich getroost hebben; terwijl de Nederlanders daaraan alles te koste hebben gelegd; en of men ons vaderland zoude willen terug brengen tot den staat der bezitters van den grond, maar waarvan het vruchtgebruik aan anderen behoort? Het betoog eindigt met de woorden van lord Aberdeen, in het Hoogerhuis in 1832 opzigtelijk Nederland gesproken, en rakende de te volgen staatkunde ten aanzien van ons vaderland, als de beste en trouwste bondgenoote ter waarborging der gemeenschappelijke belangen tegen over Europa. Dit beroep is gerigt op de regtvaardigheid en het gezond verstand van Groot-Brittannie; mogt het ook indruk maken op deszelfs gevoel van eer, en te meerder waardij bij deszelfs handel-aangelegenheden daarop stellen; zoodat de zucht om de handelsbelangen voor te staan Engeland niet vervoeren mogt tot het staande houden van vorderingen, die, strijdig met traktaten en met de goede trouw, ook strijdig zijn te gelijk met de eer en de openbare zedelijkheid en met het regt der volken. Voor wat ons aangaat, wij willen het hopen, dat de regering zich harer en der natie waardig gedragen zal; dat zij niet zal toegeven aan hoogelijk onbeschaamde vorderingen, en geene traktaten zal aangaan over een geschil, waarin men hare eerlijkheid en trouwhartige naleving heeft bezwalkt, terwijl ons vaderland in de moeijelijke tijden sedert 1830 de eenige staat van Europa is geweest, die trouw hield aan zijne verbindtenissen, en die niet gedadigd heeft met hare eer noch met de gezworen trouw, zelfs toen deszelfs bestaan daardoor bedreigd werd. — Wij bevelen de lezing van dit betoog het Nederlandsch publiek ten ernstigste aan.

Geboorte, Sterfgevallen, enz.

BURGERLIJKE - STAND.

Van den 9den tot en met den 13den Januarij 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: *Marianna Isaac de Vries*, dochter. — *Amimba van Laguna*, zoon. — *Johanna Elisabeth Länffer*, dochter. — *Anna Freijss*, Echtgenoot van *Johs. Abrahamsz*, zoon.

OVERLEDEN: *Jaques Ludolf*, zoon van *Elisabeth Maria Albertina Touro*; oud 2 jaren en 6 maanden. — *Julianna van Ossé*, oud 66 j. — *Carel George Fredrik Heilbron*, zoon van *Dientje Cornelia Heilbron*, oud 1 jaar en 8 maanden. — *Fredrik Hendrik Wonder*, zoon van *Philida Christina van Dumarin*, oud 12 jaren.

Advertentiën.

(3100) De Ondergeteekenden zullen op Dingsdag den 24sten dezer, des voormiddags ten **negen** uren, ter Vestibule van het Geregtshof alhier, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof dezer Kolonie, tot de Zaken van Sequestratie, publiek *Verhuren:*

Diverse SLAVEN, aankomende der Houtgrond *Quapibo*, volgens conditien berustende ter visie van een ieder ten kantore van Gezworen Klerken alhier.

De respective Huurders worden verzocht de door hun gehuurde Slaven op den 21sten dezer, bij den Eerste Ondergeteekenden te bezorgen.

Paramaribo, den 18 Januarij 1837.

M. J. ROBLES qq.
Hs. KLINT c. s. Seq.

Verloren:

(3107) Op Zondag den 15den dezer, van *Kwatta* komende, een *GOUDEN CACHET* met *Carolijn Steen*. Die hetzelve te regt brengt kan op de volle waarde aanspraak maken. — Adres ter dezer DRUKKERIJ.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 13den dezer, de Engelsche Sloep *Fan Fan*, Kapt. L. C. de Wit naar *Demerary*.

Den 14den dezer, de Nd. Am. Brik *Cambrian*, Kapt. J. Row, naar *Boston*, lading: 245 vaten Melassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.